

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Za slunce chci děkovat,
za déšť Bohu chválu vzdát.

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

Léto je tady a s ním spousta zážitků, akcí a přátelských setkání. Těšíme se, že společně prožijeme chvíle plné radosti, klidu a přátelství. Přejeme vám krásné léto naplněné nejen odpočinkem, ale i povznesením ducha. Třeba vás povzbudí i nějaký článek v tomto prázdninovém zpravodaji.

Habemus papam

Dne 8. 5. 2025 zvolilo konkláve složené z kardinálů nového papeže, kterým se stal **Robert Francis Prevost** a zvolil si jméno Lev XIV. Podle oficiálního seznamu jde o 267. papeže v pořadí. Je prvním papežem ze Spojených států amerických a druhým papežem z anglicky mluvících zemí. Na papežský stolec také usedl jako první řeholník z Řádu svatého Augustina.

Robert Francis Prevost se narodil 14. 9. 1955 v Chicagu. Středoškolská studia absolvoval v semináři Řádu svatého Augustina. Studoval s vyznamenáním a v posledním ročníku obdržel pochvalu za výborný prospěch. V roce 1977 po předchozích studiích filosofie a matematiky vstoupil do augustiniánského řádu. Slavné sliby složil 29. 8. 1981. Studoval teologii na Katolické teologické unii v Chicagu. Kněžské svěcení přijal 19. 6. 1982 v Římě, kde poté získal doktorát z kanonického práva. Po návratu do USA pracoval jako ředitel misí. Mezi lety 1985 až 1998 působil v Peru jako misionář, úředník, učitel a správce semináře pro bohoslovce. Poté se vrátil do Spojených států amerických, kde krátce působil jako představený augustiniánů. Od roku 2001 do roku 2013 působil v Římě jako generální představený řádu augustiniánů. V této době několikrát navštívil Prahu. Mluví anglicky, španělsky, italsky, francouzsky a portugalsky, a navíc čte latinsky a německy

Dne 12. 12. 2014 přijal biskupské svěcení. 30. 9. 2023 jej papež František jmenoval kardinálem. Papežské jméno **Lev** si zvolil s odkazem na papeže Lva XIII., autora encykliky *Rerum novarum* z roku 1891, která nabídla řešení sociální otázky v kontextu průmyslové revoluce. Podle Lva XIV. *dnes církev nabízí všem své sociální učení, aby mohla reagovat na další průmyslovou revoluci a na vývoj umělé inteligence, která přináší nové výzvy pro obranu lidské důstojnosti, spravedlnosti a práce.*

Lev XIV. hned po svém nástupu zdůraznil návaznost na odkaz svého předchůdce Františka. Zmínil jej s vděčností hned při svém prvním projevu po svém zvolení.

Jako své papežské heslo si zvolil to, které ho provázelo celou jeho předchozí službou „*V jednom (Kristu) jsme jedno*“.

podle wikipedie připravila s. Táňa Dohnalová

Týden se Soluňáky 22. 7. – 27. 7. 2025

Bohoslužby v soluňáckém týdnu:

- **út 22. 7.** 20,30 Jeníkov
- **st 23. 7.** 15,00 Želenky
- 17,00 Jeníkov - pouť u sv. Anny
- **čt 24. 7.** 15,00 Štěrbina
- 17,00 Hudcov
- **pá 25. 7.** 17,00 Zabuřany Boží Tělo
- **so 26. 7.** 14,30 žehnání kříže ve Všechlapech - zahájení u kostela v Zabuřanech a odtud pak průvod
- 17,00 Verneřice u kapličky - mše svatá za obyvatele dnes již zaniklých obcí v okolí a jejich potomky
- **ne 27. 7.** 10,00 Jeníkov - mše svatá s papežským nunciem Tadeasem Okolo

Pěší pouť Vranov nad Dyjí – Velehrad

18. – 23. 8. XXV. pěší pouť na Velehrad začíná v 15,00 mší svatou ve Vranově

Srdečně zveme na TYNAF- týden na faře

Středa 27. 8. - neděle 31. 8. 2025

Přijď strávit posledních pár dní prázdnin na faru do Jeníkova. Čekají tě různé hry, vyrábění, výlet a spousta legrace.

Můžeš za námi přijít každý den dopoledne od 10 hodin a odpoledne od 14 hodin.

Olympiáda v Lahošti

V rámci týdne na faře TYNAFu proběhne ve čtvrtek 28. 8. VELKÁ OLYMPIÁDA.

Začátek olympiády je v 15.30 před kapličkou v Lahošti. Srdečně jsou zvány všechny děti a rodiče z Lahoště, Hudcova, Jeníkova, Oldřichova i okolí. Děti čeká plnění různých úkolů na stanovištích, následuje vyhlášení výsledků a pro každého soutěžícího i sladká odměna. Po skončení olympiády (cca 17h) bude sloužena mše svatá.

Moravská automobilová pouť

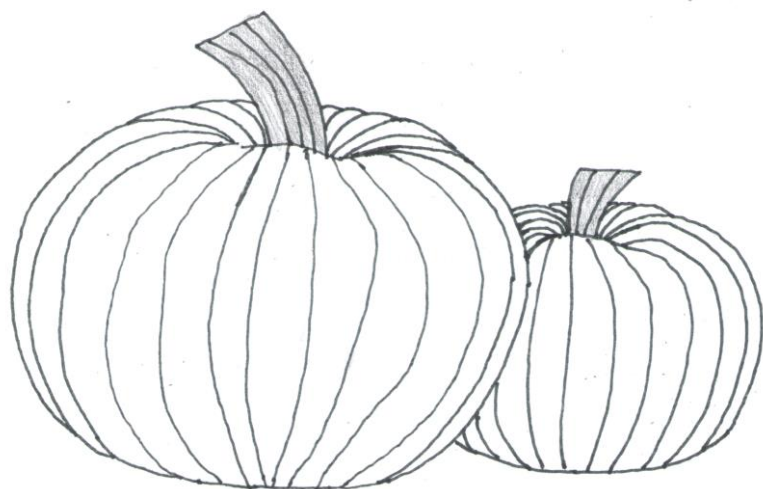
se uskuteční v sobotu 11. 10. 2025. V 11,00 pobožnost v Lahošti, ve 12,00 mše sv. v Jeníkově.

Zabuřany

Srdečně zveme na poutní mši svatou ke cti sv. Judy a Tadeáše 28. 10. 2025 v 15,00.

Je Halloween nevinný svátek?

Přestože nyní prožíváme ještě čas prázdnin, pozastavíme se u Halloweenu, na který zase dojde až na podzim. Stále víc se totiž tento „nevinný“ svátek šíří do našich obcí. Je

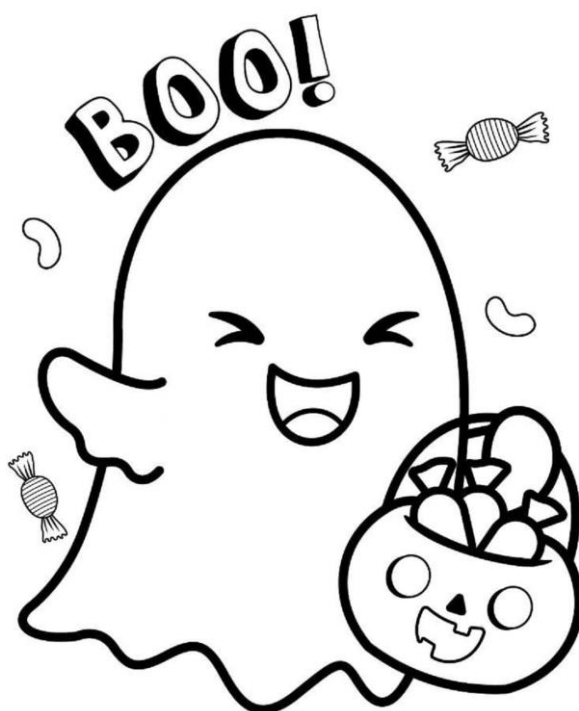
nepřehlédnutelné, že mnohé děti jsou jím přímo fascinovány a rodiče a učitelé vidí tuto záležitost jako další příležitost ke zpestření podzimních dnů. A tak se objevují i na veřejných prostranstvích prvky související s oslavou Halloweenu: sítě s pavouky, kresby kostry, lebky, čarodějnice visící ze stromů, nechybí ani halloweenské party, setkání, oslavy a karnevaly.

Zdá se že...

Zdá se, že tento halloweenský rej přináší zábavu jak dětem, tak dospělým a samozřejmě se od toho nečeká nic špatného. Vždyť většina rodičů, učitelů, starostů a dalších vlastně ani nevědí, o co jde a co se tím děje. Je však potřeba dodat pár upřesňujících informací, které jsou důležité. Následující poučení mohou být k užitku těm, kteří s pokorou přijmou několik důležitých informací.

O co vlastně jde?

Halloween je v podstatě oslava pohanského svátku, kdy lidé, kteří nevěřili v jediného pravého Boha, ale uctívali různá božstva, věřili, že v podzimním období velmi intenzivně působí duchové smrti, a proto jim chtěli obětovat věci, něco z úrody, dokonce i zvířata a lidi. Proč? Aby si je usmířili – aby jim dali klid. Dnes opět řada lidí nemá víru v jediného pravého Boha a nepraktikují ji, a tak není divu, že se začíná rozmáhat praktikování starého pohanství a uctívání bohů smrti. Ještě, než proběhla christianizace ve starém Irsku, a pak i v dalších anglofonních oblastech, uctívali tam boha smrti. Takto to dělali především pohanští kněží – druidové. Dnes se děti a někdy i dospělí oblékají do kostýmů, kterými se slaví duchové smrti, nesou totiž jejich znaky: kosti, lebky, smrt, krev atp. Zjednodušeně řečeno jde o návrat k pohanství.

A to jako vážně?

Ti, kdo nemají dostatečně duchovní poznání, si mylně myslí, že jde jen o nevinnou zábavu. Opak je však pravdou. Staré pohanské zvyky nejsou pohádkou, ale je skutečností, že za těmito starými božstvy působí nečistí duchové – démoni. Oni jsou zde trvale přítomni, aniž bychom je byli schopni vidět svými zraky a čekají, zda jim člověk dá skrze svou svobodnou vůli prostor k působení a zda je takto zve do svého života. Už rozhodnutí slavit svátek smrti Halloween je rozhodnutím pozvat je do svého života a dát jim prostor. Platí to i pro prostor, kde se něco takového koná: dům, škola, apod. Pak se skrze oslavu Halloweenu takovéto místo otvírá působení nečistých duchů smrti.

Následky tu jsou

Mnozí nad tím klidně mávnou rukou a řeknou: to je nesmysl, farář straší středověkem, a někteří dokonce v tuto chvíli přestanou tento článek číst. To však nic nemění na skutečnosti, že se tyto věci, ať se nám to líbí nebo ne, odehrávají v nadpřirozené sféře. Vím, o čem mluvím... Už mnozí, kteří brali halloween na lehkou váhu, jako něco neškodného, se vzpamatovali teprve tehdy, když si uvědomili, že jsou zde určité následky. Mohou se projevit různě. Uvedu jen pár příkladů, není to vždy vše najednou a ty projevy mohou být i úplně jinačí a jakoby skryté, takže je konkrétní lidé ani nevyhodnocují v souvislosti s Halloweenem. Např.: děti začnou být zlobivější, začnou mít temné sny, objeví se nepřirozená nervozita, různé tiky, problémy v manželství, odpor k Božím věcem, fascinace

temným světem a mnoho dalších nežádoucích vjemů. Je jen běžné, že řada dopadů se nevyskytne hned, ale až se zpožděním, obvykle s dlouhým zpožděním. Je to spící rozbuška, která se záměrně spustí až později, aby na sebe neupoutala pozornost.

Pouze připomínám, co by mohlo uškodit

Samozřejmě je možno namítat, že podobné dopady mohou přijít i z jiných vlivů – to nepopírám. Již Bible však varuje před všemi možnými okultními praktikami a to proto, že mluví jako Slovo Boží, slovo milujícího Otce, který chce varovat své lidské děti před následky, které působí otvíráním se nepřátelským duchovním silám. V tomto duchu nechci strašit ani vyčítat, ale jako služebník Nejvyššího Boha, chci vám všem tyto skutečnosti připomenout a varovat před tím, co by mohlo zbytečně škodit. Samozřejmě, že každému je ponechána svoboda, ale dospělí vědí, že každé jednání nese své ovoce, někdy dobré a někdy nežádoucí.

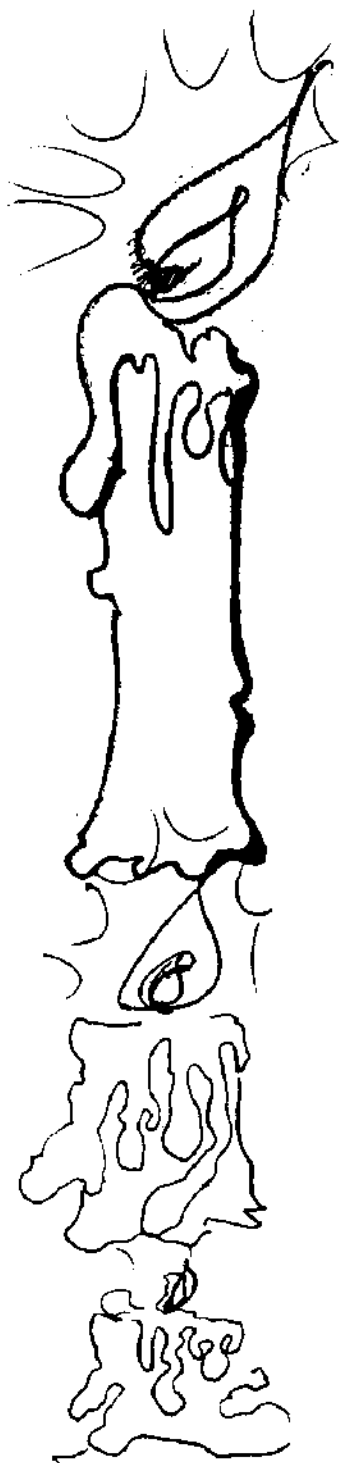
A co když už jsem něco v tomto směru pokazil?

Někdo možná po přečtení těchto řádků řekne: Co mám dělat, když už jsem v tom směru něco nevědomky kazil? Radím, rozhodně už to neopakovat a nakolik je možné sdělit to i ve svém okolí. A co když už někdo pocítuje důsledky, které mohou být spojovány s tímto jevem? Pak je tu řešení: nebudu se o něm rozepisovat, ale řešení vede duchovní cestou – zajděte za knězem, rád vám poradí a pomůže.

Podle myšlenek P. Ivana Baruse zpracoval pro Zpravodaj P. Marek Dunda

Velikonoce na faře

Znovu po roce jsme se sešli na faře v Jeníkově a společně prožili Velikonoce. Na faru přijeli na Zelený čtvrtek dobrovolníci Honza a Maruška, těšili se na děti a na připravený program.

Zelený čtvrtek nezklamal slunečným počasím, poslední večeri jsme slavili na farní zahradě. Vytvořili jsme krásný kruh. Přišel Pán Ježíš a s vypravěčkou připomněli, co se ten den stalo, jak Pán Ježíš ustanovil Eucharistii. Také jsme si připomněli mytí nohou a důležitost služby a pokory. Pokračovali jsme na farní zahradě pohybovou hrou na seznámení, protože za námi přišly dvě nové děti, které se připravují na křest. Před odjezdem na mši svatou jsme si stihli vyrobit ovečku.

Velký pátek - počasí bylo zatažené, trochu i pršelo. Jak kdyby příroda plakala nad ukřižováním Ježíše. Hráli jsme hru Pokec, také jsme se vypravili na dětské hřiště v Jeníkově, poté jsme si vyrobili košíček na vajíčka. V 15 hodin jsme se společně pomodlili v kostele křížovou cestu a tím uctili Pánovu oběť za nás hříšníky. Večerní Velkopáteční obřady jsme slavili v Novosedlicích.

Bílá sobota - po ranních chválách v kostele jsme se pomodlili u Kristova hrobu. Další program se skládal z vyrábění - malování na šnečí ulity, z procházky se sbíráním rostlin k barvení vajíček. Nejvíce času jsme strávili v kuchyni - barvily se vajíčka, pekl beránek a medovník. Společnými silami jsme připravili bramborový salát na nedělní oběd. Také jsme znovu zadováželi na dětském hřišti. Večer jsme si zahráli velikonoční Riskuj. Hra byla napínavá. Většina dětí s námi jela na sobotní vigilií Velké noci poprvé a byl to pro ně zážitek. Ze soboty na neděli děti přespaly na faře.

V neděli Zmrtvýchvstání Páně jsme společně posnídali a jeli na mši svatou do Oseku. Po mši svaté jsme společně obědvali a radovali se nad Pánovým vítězstvím. Společně prožitý velikonoční čas na faře byl pro mě povzbuzením. Mám radost, že jsme si užili srandu a také se děti něco naučily z života Pána Ježíše a z velikonočních tradic. Během pobytu zaznělo mnoho zábavných hlášek, např. tahle otázka ze začátku pobytu: "Jak to tady chodí, tady se bude zachovávat silentium (mlčení)?"

Během programu se daly zaslechnout i tyto věty povzbuzení:

"Fara je pro mě druhý domov."

"Lucko buď ráda, že jsi na téhle faře, jinde by ses tak nenasmála."

Věřím tomu, že i přes živou atmosféru si každý z nás odnesl něco osobního k obohacení, víc se přiblížil k Bohu a také vědomí, že nejsme na nic, na radosti, ani starosti, samy.

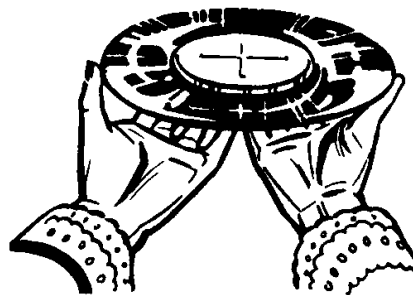
Katechetka Lucka

Adorační den v Jeníkově

V pondělí 28. 4., v den nezávazné památky sv. Ludvíka Grigniona, probíhala od 11 hodin ve farnosti Jeníkov adorace, výstav Nejsvětější svátosti oltární. Přimlouvali jsme se u svátostného Pána za život zdejší farnosti a duchovní život místních lidí. Po adoraci v 16 hodin následovala mše svatá, kdy jsme za všechna dobrodiní Bohu poděkovali a vyprosili si milosti do dalších dní. Po mši svaté bylo setkání nad Písmem na faře, kde jsme rozjímali nad evangeliem 3. neděle velikonoční, jak se Zmrtvýchvstalý Pán již potřetí zjevil svým učedníkům.

Kéž nás radost z Pánova ujištění že je s námi, provází do dalších dní. Děkujeme všem, kteří se přišli poklonit Pánu Ježíši a také za setkání na faře.

Daniela Schovancová

To zásadní

Byl krásný den a v parku na lavičce seděla mladá žena. Nedaleko si hrály její dvě děti a ona si se zjevným zájmem četla tlustou knihu. Zvedla jen tu a tam oči, aby se podívala na děti a usmála se na ně. Protože i ony si ji očima hlídaly.

Na vedlejší lavičce pokuřoval elegantní pán a znuděně ženu pozoroval. Jen tak se zeptal: „Co to čtete tak zajímavého?“

„Bibli, Boží slovo.“

Pán nasadil skeptický výraz a tónem pyšné nadřazenosti opáčil: „Boží slovo? Kdo vám to, prosím vás, řekl?“

„Vždyť je to jasné!“ odpověděla prostě ona žena a usmála se povzbudivě na děti, které v přítomnosti neznámého člověka znejistily.

„Tak Boží slovo říkáte? A jak to víte?“

Žena se podívala vzhůru a klidně odpověděla: „Jak víte, že je na nebi slunce?“

„To mi připadá prosté: všechno zahřívá a osvětluje.“

„No vidíte!“ pokračovala žena s radostným světýlkem v očích: „Slova z této knihy zahřívají a osvětlují můj život. Takový vliv má Boží slovo.“

Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku.

Žalm 119,105

Noc kostelů

V pátek 23. 5. probíhala i u nás Noc kostelů. V jeníkovském kostele sv. apoštolů Petra a Pavla, v kapliče sv. Anny, i v kapli Panny Marie v Lahošti, se otevřely dveře všem návštěvníkům. Otevření dveří jeníkovského chrámu odzvonil kostelní zvon a přivítal

děti z místní školky, které si připravily krásné písničky a básničky. Pro dětské návštěvníky byla připravena hra Vytvoř si svůj erb, dospělí se mohli dozvědět něco z historie kostela, mohli si odnést domů dáreček v podobě kostelních novin, tématického pexesa, citátů o naději od různých autorů, misijní časopis nebo brožurky z tiskového apoštolátu. V sakristii byla připravena prohlídka liturgických oděvů a předmětů k bohoslužbám a liturgickým obřadům. Kostelem se pronesl i zvuk Hang drumu pana Jiřího Šámala, kterému již 30 let leží na klíně tento celkem neznámý, ale velice zajímavý a úchvatně znějící španělský hudební nástroj. Rozeznít jej jsme si mohli zkusit i my, ale vyloudit z něj nějaký zvuk se podařilo málokomu. Samému majiteli to zpočátku trvalo čtvrt roku. Lidové písně tehdy dostaly docela jiný rozměr. Věž kostela i zvonice vyvedla návštěvníky

vzhůru, kde se jim naskytl pohled na jeníkovsko a jeho okolí. Zpěv chválové hudby naplnil již do šera se oblékající kostel a my děkovali Bohu, že zde zůstává s námi. Kéž kostelní prostory a kaple jsou i nadále více otevřeny všem lidem, návštěvníkům i obdivovatelům. Děkujeme všem, kteří přišli, i těm, kteří se na Noci kostelů podíleli, ať je naplní pokoj a radost z Boží blízkosti.

Daniela Schovancová

Noc kostelů očima dobrovolníka

Co říci o noci kostelů v Jeníkově? Jen to nejlepší!

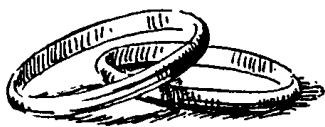
Účastníme se jí vždy rádi, letos již potřetí a každý rok nás něčím překvapí.

Především jsou to setkání, ke kterým by v žádném jiném časoprostoru snad ani dojít nemohlo. Například tentokrát si odnášíme nezapomenutelnou vzpomínku na Hangdrumového "šamana" p. Šámala. Mohli jsme si pochovat tajuplný nástroj tvaru UFO, který některé inspiroval k tanci, to když si p. Šámal vystříhl několik lidovek s místní paní farnicí.

Vzájemná úcta a respekt dokáží propůjčit setkáním přesah do jiných světů - a to je pro nás duch noci kostelů. Přestože letošní návštěvnost na mnoha místech trhala rekordy, myslím, že na tom až tak nezáleží. Pro nás zůstává podstatou to, že máme možnost se setkat při společném díle a nechat se vzájemně obdarovávat, jako děti jediného Otce.

Zdeněk Bouchner

A co sňatek?

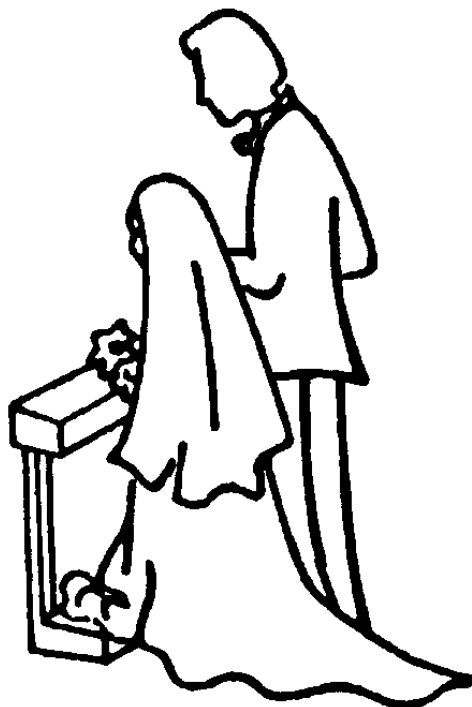

Vzhledem k tomu, že většina věřících vnímá nesezdané soužití typu druh a družka jako nevhodné a hříšné, zdá se mnohým, že určitou výhodou je mít alespoň svatbu na úřadě nebo spíš takovou tu civilní, někde pod kaštanem či v hospodě před státním úředníkem. To, že je to výhra, to platí pro ty, kdo jsou nepokřtěni, pro ně je civilní sňatek správnou cestou, ale ne pro pokřtěného...

Pozastavme se u toho, jak to je s pokřtěnými. Vstup do manželství je důležitý životní krok, proto člověk pokřtěný k rozhodnutí vstoupit do manželství zve Pána Boha a prosí o jeho požehnání. Slib před Bohem, kterým vstup do manželství je, je nezvratný a definitivní. Dokonce i v případě, že do manželství vstupuje pokřtěný a nepokřtěná anebo naopak, je pro katolíka závazné uzavřít sňatek před katolickým knězem – v tomto případě se vždy žádá o zvláštní dovolení biskupa – dispenz, aby mohl mít sňatek v kostele nepokřtěný. (V případě dvou nepokřtěných však sňatek v kostele možný není.)

Má to nějaký dopad, když se pokřtěný rozhodne mít sňatek pouze na úřadě? Má, a dost podstatný. Tímto krokem vlastně zapírá svou víru, a to dokonce veřejně. I když to nevyšloví a možná ani tak nemyslí, dává tím jasně najevo: pro tento důležitý a rozhodující krok nestojím o Pána Boha a nepotřebuji jeho požehnání. Námitka, že nekatolická strana nechce o sňatku v kostele slyšet, neobstojí. Pokud totiž svého partnera nepřijímá se vším všudy, včetně jeho postoje víry, jak pak může vypadat vzájemné soužití a vše, co k tomu patří?

Pro katolíka, který uzavřel sňatek pouze před státem a ne před Církví, z toho vyplývají smutné důsledky – nemůže přijímat další svátosti (výjimkou je pouze stav, kdy by se ocitl v nebezpečí smrti), nemůže jít ke sv. zpovědi a dostat rozhřešení, nemůže jít ke sv. přijímání, případně k biřmování a nemůže ani být řádným adeptem na to stát se kmotrem... Zbožní rodiče, kteří svým dětem vystrojí sňatek pouze na úřadě, navozují dojem, že se nic neděje, že je vše v pohodě. Slavnostně se účastní veřejného zapření víry ze strany jejich dítěte. Když odmyslíme pohoršení, které je tím dáváno, pak tím pokřtěný manžel či manželka dává signál svému nevěřícímu partnerovi, že věci víry jsou pro něj nepodstatné, a tudíž už předem oslabuje možnost, aby nevěřící strana objevila víru jako hodnotu. Můžeme se jen domýšlet, jak pak bude vypadat křesťanská výchova jejich dětí a důležité kroky, jako je křest, přijetí svátostí, které pro každého hrají podstatnou roli na cestě ke spáse.

Mám za to, že se o těchto věcech málo naplno mluví, a vždy je mi líto těch, kteří z falešných ohledů ustoupí z něčeho tak důležitého, jako je církevní sňatek.

P. Marek Dunda

Praha – Jeníkov

14. 5. 2025 se 15 poutníků setkala v Praze u katedrály, aby spolu absolvovali pěší pouť do Jeníkova. Po přespání na arcibiskupství jsme ve čtvrtek ráno začali pouť mši svatou v katedrále. Protože kaple, kde obvykle ranní mše sv. bývá, se opravuje, konají se bohoslužby ve Svatováclavské kapli. Pro všechny to byl velký zážitek.

Po malém občerstvení jsme poměrně rychle proklouzli Prahou směr Horoměřice, kde jsme poobědvali a přes Okoř pokračovali na Budeč. Další malá zastávka byla v kapli v Otovicích a pak už jsme došli do cíle dnešního dne – do Nelahozevsí. Tam jsme po 20 letech putování měli změnu ubytování a místo kulturního domu jsme spali v domečku u Mariny Vltavy.

V pátek se nám podařilo poměrně pěknou cestou dojít do Velvar, kde nám jedna milá paní připravila snídani. Posílnění jsme došli do Hospozínku, kde jsme v kapli sv. Jana Nepomuckého slavili poutní mši svatou. Po přestávce jsme přes lázně Mšené došli až do Libochovic, místa dalšího noclehu.

V sobotu jsme po ránu vyrazili do Třebenic, odkud už několikátý rok jdeme eucharistickým průvodem do Teplé. Tam máme mši svatou, po které je pro poutníky připraveno bohaté občerstvení. Odpočínutí jsme pokračovali do Nedvědic, kde jsme si prohlédli místní kostel a dnešním cílem byly Kostomlaty.

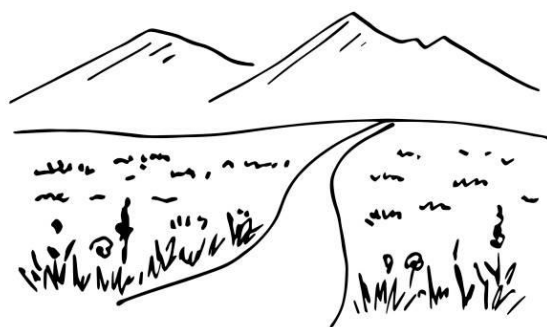
V neděli už směřujeme do Jeníkova s krátkou zastávkou v kostele v Křemýži, u kříže v Hudcově a v kapli v Lahošti. Přesně ve 13 h stojíme u cedule Jeníkov a vítají nás zvony. Po mši svaté nás ještě čeká občerstvení na faře a pak se zase můžeme těšit na další rok.

o. Nik

Na závěr si můžeme přečíst, co o pouti říká jedna z účastnic:

Pěší pouť byla super, našla jsem tam hodně nových lidí, s kterými jsem si povídala. Bylo krásné počasí, krásná příroda, lesy i kopce, které jsem v dálce viděla.

Mám hodně zážitků, které jsem prožila s ostatními poutníky. Hodně jsem se nasmála. Ubytování bylo super, ale byla v něm nevýhoda, protože jsme spali na studené zemi. Líbilo se mi vyprávění o místních kostelech, zpívání křesťanských písniček a modlitby. Po cestě jsem nesla kříž nebo korouhev s Pannou Marií Jeníkovskou, pak jsme se v nošení střídali. Celou pěší pouť provázela skvělá atmosféra, každý den společná mše svatá a moc milí lidé, jsem ráda, že jsem se na pouť mohla vydat. Doufám, že půjdu i příští rok.

Andy

Výroky slavných

My v tom prsty nemáme
Jezinky

Kdo dřív přijde, ten dřív mele
Don Quijote

Jedno oko nezůstalo suché
Kyklop

Hlavně nešlápnout vedle
Neil Armstrong

Nenechat se doběhnout
Zátopek

Jdi k šípku
Růženka

Zase na tahu
Kasparov

Je pořádně nafoukaná
Hrabě Zepelin

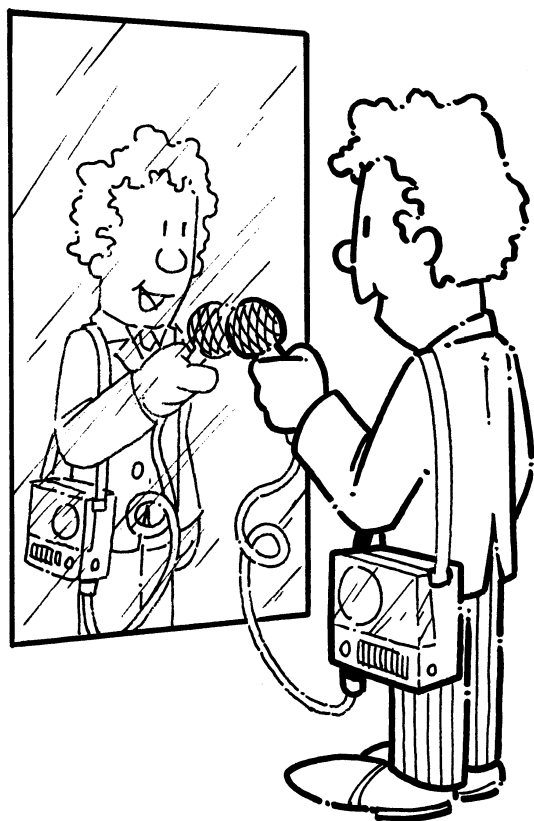
To není Ono
John Lennon

Melu pátou přes devátou
Beethoven

Žiju si na vysoké noze
Baba Jaga

Přijali nás chladně
Amundsen

Všechno brát s rezervou
Barum

Není malých rolí.
Harmasan

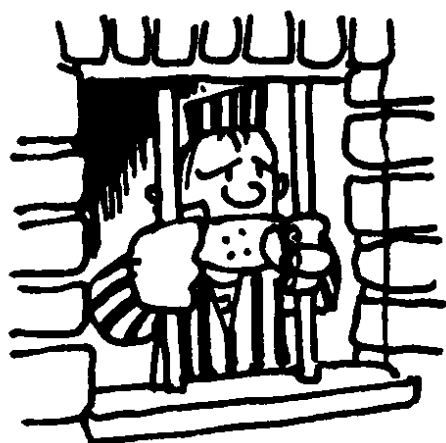
Vtipy – Vtipy – Vtipy – a zase vtipy

Otesánek píše z tábora: „Je to tu moc dobrý!“

Četl jsem, že stravovat se v Mekáči není zdravé. Proto si to vždycky nechám zabalit a sním to až doma.

Říkal jsem ti: „Ten batoh si sbal, a ne ten batoh si spal!“

Tchýně si nechala vysvětit dům proti zlému a teď se nemůže dostat domů...

Ptají se spoluvěžňové bývalého účetního: „Proč jsi vlastně tady?“

„Ale, psal jsem mzdy na fingované pracovníky a teď si za ně vybírám dovolenou.“

Ve škole se ptá učitelka: „Děti, zná někdo nějaké další slavné vynálezce?“

„Moje babička!“ nadšeně vykřikne jeden z žáků.

„A co vynalezla?“

„Můj děda stále říká, že dokáže vždycky vynalézt nové způsoby, jak mu zkazit den.“

Modlila jsem se za dobrého muže a mám dobrého muže. Můj muž se nemodlil – a tak má, co má...

Znáte ten pocit, když ráno vstanete a jste plní energie? Nevadí, já také ne.

„Co dělá v táboře ten pes?“ „Právě kouše Tonda“

Vypráví zachráněný námořník po ztroskotání: „Až když jsme vypluli na moře, zjistili jsme, proč byla ta loď tak levná.“

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v červnu 2025 v nákladu 1150 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2025. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na akce farnosti je 184058097/0300